

РЕШЕНИЕ

№ 13628

гр. София, 07.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1615** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Прима фуудс“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх „В“, ап.30 чрез Н. П./представляващ/ против Решение № ПО-8/27.01.26г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С 260022-023-0000050/12.01.2026г. на старши публичен изпълнител И. Б. при ТД на НАП - С..

Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно, тъй като:

Директора на ТД на НАП – С. не е разгледал по същество изложените възражения а е възпоризвел фактическите и правни твърдения в оспорваното ПНОМ. От своя страна оспорваното ПНОМ се порочно и в нарушение на изискванията на материалния и процесуалния закон. Така:

В него не се съдържат каквито и да било фактически данни въз основа на които е направен извод за предполагаемия размер на публичното задължение за чието обезпечаване са наложени мерките. Искането за налагане на обезпечение е обосновано единствено въз основа твърдението на ревизиращия за установени в хода на ревизията данни за приспаднат данъчен кредит при липса на реална досатвка и установени, неясно как, индикации за измама. В тази връзка неправилно е твърдението на директора на ТД на НАП – С., че искането за налагане на обезпечение е мотивирано. Нормата на чл.121 ал.1 ДОПК изисква налагане на предварително обезпечение само при констатирана и обосновава опасност, че изпълнението на очакваните по размер задължения ще бъде сериозно затруднено или осуетено. Доказателства в подкрепа на тази хипотеза

липсват.Както липсват и аргументи относно педполрагаемите задължения и техният размер. Вътрешно-противоречие в акта се разкрива втвърдението на директора на ТД на НАП,който от една страна посоча,ме обезпечителната нужда е обоснована с констатациите в хода на ревизията,но от друга страна твърди,че тези констатации не са предмет на преценка в производството.Произволно е и твърдението,че предполагаемият размер на задължението е обоснован.

Не е извърше и анализ дали размерът на за дълженията надвишава стойността на имуществото на лицето за да се обоснове предполагаемо затруднение или невъзможност за събиране на публичните вземания.

Публичният изпълнител не е отчетел факта,че дружеството няма публични задължения, размиа стопанска дейност и само за 2024г. оборота му е над 6 000 000евро и е реализирана пемчалба от близо 87 000евро. Не е направен анализ на притежаваните от дружеството активи,въпреки представените доказателства. В тази връзка само недвижимите имоти на дружеството са с балансова стойност 1 009 000евро, ДМА – 820 000 евро, а общата балансова стойност на активите е над 2 600 000евро. Необосновано е твърдението,че имотите на дружеството са били обременени с вещноправни тежести а останалите са с данъчна оценка недостатъчна да обезпечи дължението. Липсва анализ и аргументи какво представляват тези имоти, каква е стойността им, какъв е вида на тежестие.

Като следствие е нарушена и нормата на чл.121 ал.3 ДОПК изискваща обезпечителните мерки да се налагат върху активи прие което да не се затруднява или възпрепятства сериозно дейността на лицето,както и да не водят до спиране дейността му. Няма никаква обосновка на публичния изпълнител във връзка с избраната обезпечителна мярка, още повече,че с мотивираното искане не е предложено да се запорират банковите сметки на дружеството.Това е сторено по преценка на публичният изпълнител за която не са изложени мотиви, а и няма основание да се приеме,че е единствено възможната с оглед целите на обезпечението.

Запорираната сметка е такава по която дружеството обслужва отпуснат овърдрафт и с налагането на запора е блокирана възможността то да оперира с разполагаема над размера на запора наличност до пълни яразмер от 200 000енпо- Така не само се възпрепятства, но и се блокира дейността на дружеството.

В заключение се оспорва и твърдението,че дружеството можеда се възползва от нормата на чл.229 ДОПК,тй като възможността публични зипълнител да разреши определена част от постъпилите/ващите суми по сметката да се оставят на временно разпореждане не изключва императивното заково задължение – във всички случаи да се прилага нормата на чл.121 ал.3 ДОПК, а от руга – чрез прилагането на тази възможност не може да се заобиколят нарушенията при налагане на обезпечението.

Ответната страна – директора на ТД на НАП – С. изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи,аналогични с изложените в постановеният от него и оспорван акт, които съдът ще възпроизведе в относимата им част по-долу.

Процесната жалба е подадена в срока по чл. 197 ал.2 ДОПК, от активно легитимирано лице,срещу подлежащ на обжалване акт и в съответствие с изискванията за форма,съдържание и приложения.

По съществуото на спора, с оглед твърденията на страните и предметът на служебна проверка съдът съобрази и приема:

С Постановление за продължаване на наложени обезпечителни мерки изх. № С 260022-023-0000050/12.01.2026г. на старши публичен изпълнител И. Б. при ТД на НАП – С. и по мотивирано искане на главен инспектор по приходите Г. П.,ТД на НАП – С., по отношение на дружеството-

жалбоподател е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка IBAN: BG24UBBS80.../съдът не разкрива цялата/, открита при доставчик на платежни услуги в ОББ АД за от 27905,81евро.

Изрично е установено и прието,че:

По отношение на дружеството е образувано ревизионно производство със ЗВР от 25.07.2025г., издадена от Н. Б., началник сектор, ТД на НАП – С., с предмет установяване задължения за ДДС аз периодите от 01.11.2021г. до 31.01.2022г. и от 01.10.2021г. до 31.10.2021г. да периода 01.01.2019г.-31.10.2019г.

В тази връзка и с искане за предварително обезпечаване на задълженията от Г. П., ръководител на ревизията,е посочено,че след анализ на всички събрани доказателства се констатира, че от П. Фуудс АД са отчетени разходи по фактури, които не са документално обосновани съгласно данъчното законодателство. С начисления ДДС по фактурите следва да се коригира приспаднатия данъчен кредит. Посочено е, че очакваният размер на задълженията е 18 696,34евро – главница и 9 209,47евро – лихви изчислени към 06.01.2026г. Посочено е още, че са налице задължения за които е отправяно искане за предварително обезпечаване в размер на 34 398,82 - главница и 5453.46евро- лихва. Посочено е, че към искането се прилага справка за автомобили и недвижими имоти на дружеството, която не е приложена първоначално по преписката.

Като следствие то искането и с процесното ПНОМ е посочено,че след анализ на всички събрани доказателства се констатира, че от П. Фуудс АД са отчетени разходи по фактури, които не са документално обосновани съгласно данъчното законодателство. С начисления ДДС по фактурите следва да се коригира приспаднатия данъчен кредит. Констатира се брак на соево олио и други материални запаси за които възниква основание за извършване на корекция. В хода на ревизията са установени данни да приспаднат данъчен кредит по реда на ЗЗДС без да е извършена реална доставка или данни за отклонение от данъчното облагане. Също така е посочено, че в хода на ревизията са установени индикации за измами.

Публичният изпълнител е посочил още, че от извършените справки в системите на НАП,ТР и И. е установено:

Съгласно справка в АВп. дружеството притежава недвижим имот. Има данни да притежава МПС. Има данни да притежава банкови сметки. Очакваният размер на задълженият е в големи размери 27 905,81евро. Поради което и е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка IBAN: BG24UBBS80.../съдът не разкрива цялата/, открита при доставчик на платежни услуги в ОББ АД за от 27905,81евро.

В жалбата си до директора на ТД на НАП-С., дружеството е изложило аналогични твърдения с тези в настоящата съдебна жалба,като е приложило и счетоводния си баланс за 2024г.

При разглеждане на жалбата и постановяване оспорваният акт, ответника е приел и посочил, че:

При предприемане действия по предварително обезпечение, публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите обуславящи налагането на предварителна обезпечителна мярка. Той не е контролен орган и не може да оспорва предположенията и констатациите на ревизиращия. От своя страна ревизионният акт подлежи на обжалване както по административен, така и по съдебен ред. Същевременно е обоснован предполагаемият размер на задълженията, преди налагане на обезпечителните мерки публичният изпълнител е извършил подробен анализ на притежаваните активи от жалбоподателя. Установени са недвижими имоти, но е констатирано,че някои от тях са обременени с вещно-правни тежести, а останалите са с данъчна оценка недостатъчна да обезпечи предполагаемото задължение. Притежаваните ППС, предвид годината производство също не могат да обезпечат задължението. Размера на обезпечението не надвишава

размера на предполагаемото бъдещо вземане и не са нарушени изискванията на чл.6 АПК и чл. 121 ал.3 ДОПК. В заключение е посочено, че за жалбоподателя е налице възможност да се възползва от чл.229 СОПК и да поиска разрешаване от публичния изпълнител част от постъпилите или постъпващи суми да се оставят на негово временно ползване за плащане неотложни плащания свързани с дейността му.

По съществуващото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази и приема:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК, а именно - директора на ТД НАП С., който се е произнесъл по жалбата на дружеството срещу издаденото ПНПОМ.

От своя страна, процесното ПНПОМ също е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в ТД на НАП - [населено място], съобразно правомощията му по чл. 167 ДОПК, в предвидените в чл. 196 ДОПК писмена форма и съдържание.

Съгласно разпоредбата на чл.121 ал.1 ДОПК - в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Безспорно субект на обезпечението е и субекта на задължението, предмет на ревизионното производство, каквото качество жалбоподателя има.

По силата на чл.121 ал.2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197.

Ето защо, следва да се приеме, че в процесният казус наличието на висящо ревизионно производство представлява годно нормативно основание за предприемане действия по обезпечаване вземането, предмет на установяване. Основанието освен годно обаче следва да бъде и законосъобразно приложено.

Във връзка с възражението за допуснати процесуални правила настоящият състав приема, че са налице всички предпоставки за налагане обезпечението съобразно чл.195 и сл. ДОПК, а именно: Налице е изричен писмен акт – постановление, за налагане на обезпечение.

Същевременно обаче:

Напълно неясно и необосновано е как ответника стига до извода, че е налице извършен подробен анализ на активите на жалбоподателя. В., както видно от процесното ПНОМ, така и от искането за налагане на обезпечение такъв анализ изобщо не е извършван. Камо ли подробен. В ПНОМ не се съдържа нито ред за притежаваните активи от жалбоподателя освен възпроизведеното от съда, а именно – „Съгласно справка в АВп. дружеството притежава недвижим имот. Има данни да притежава МПС. Има данни да притежава банкови сметки.“ В. така изложеното в ПНОМ налага ясно да се извърши анализ и посочи какви активи и на каква стойност притежава дружеството. От своя страна в искането за налагане на обезпечение няма изложени данни относно активите притежавани на дружеството, а към него е посочено, че са приложени два файла – справка ППС и справка недвижими имоти.

Безспорно и по силата на чл. 121 ал.3 ДОПК - предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Тази норма изразява принципното положение, че обезпечението следва да се наложи върху този

актив, чиято стойност е съответна на предполагаемият размер на задължението и същевременно не води до възпрепятстване дейността на лицето. Т.е. върху по-благоприятния за длъжника от гледна точка на функционирането му. В настоящият казус липсва каквато и да била обосновка как е осъществен процесният анализ. ПНОМ е изцяло немотивирано, а решението на директора на ТД на НАП – и немотивирано и бланкетно в тази връзка.

Напълно бланкетно и немотивирано е и решението, а и потвърдението с него ПНОМ относно наличието на обременени с вещноправни тежести имоти/нито е посочено кои са тези имоти, нито какви са тежестите/, като останалите са с данъчна оценка, която е недостатъчна да обезпечи предполагаемото задължение/отново нито има посочени имоти, нито данъчна оценка/-. В тази връзка имплицитно направеният извод за недостатъчен размер на активите можещ да послужи като обезпечение, поради което и се преминава към заповест за замора на банковата сметка, е напълно неподлежащ на съдебен анализ, поради фактическата му немотивираност.

В. неясно е и защо е наложен заповест върху тази банкова сметка при положение, че е установено и посочено в ПНОМ, че дружеството притежава банкови сметки. Т.е. наличността по тях ли е недостатъчна или друго, при всички положения, неизложено съображение.

Тези посочени обстоятелства не позволяват на съда да провери и правилното приложение на разпоредбата на чл. 121 ал.1 ДОПК, а именно, че посредством налагането на процесният заповест реално се предотвратява извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. При наличие на активи съответни на предполагаемата стойност на задължението подобен извод би бил в нарушение на материалния закон. При липса на каквато и да била аналитична дейност в тази връзка от ответника, процесният акт се явява постановен в нарушение на производствените правила – при неизлагане на мотиви. И като такъв подлежи на отмяна.

В рамките на производството и по разпореждане на съда са представени:

Справка за банковите сметки на юридическото лице, видно от което дружеството притежава 2 сметки в БАКБ АД, 15 сметки в ОББ АД, 3 сметки в Уникредит булбанк АД.

Справка за ПС, видно от която дружеството има 6 броя ПС.

Справка от профила на дружеството в НАП потвърждаваща наличието на 6 бр превозни средства.

Справка от АВп. за вписвания, отбелязвания и заличавания за периода от 01.01.1991г. до 30.12.2025г. съдържаща 24 справки за по няколко имота всяка.

Предвид факта, че не следва съдът за първи път да осъществява анализ на имущественото състояние на дружеството, както и предвид факта, че по преписката никъде не е извършен и анализ на стойността на активите на дружеството/поради което констатациите за недостатъчна стойност на активите по данъчна оценка също се явяват бланкетни/, то на основание чл.197 ал.4 от ДОПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-8/27.01.26г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП – С..
ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С 260022-023-0000050/12.01.2026г. на старши публичен изпълнител И. Б. при ТД на НАП - С..

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: